



## **KERSTBOODSCHAP van Zijne Heiligheid Patriarch Kirill van Moskou en heel Rusland**

6 januari 2025 jaar 08:00

*Kerstboodschap van Zijne Heiligheid Patriarch Kirill van Moskou en heel Rusland aan de aartsherders, pastoors, monniken en alle gelovige kinderen van de Russisch-Orthodoxe Kerk.*

**Uwe Genade, de aartsherders, de zeer eervolle priesters en diakens, de Godminnende monniken en nonnen, dierbare broeders en zusters,**

Terwijl ik God, verheerlijkt in de Drie-eenheid, loof en met u allen de vreugde van dit feest deel, breng ik u, de orthodoxe kinderen van onze Kerk die in Rusland en andere landen wonen die onder de pastorale verantwoordelijkheid van het Patriarchaat Moskou vallen, mijn hartelijke groeten over op het feest van de geboorte van Christus. Dit feest is de viering van de vleesgeworden liefde van de Schepper voor Zijn schepping, de vervulling van de belofte van de komst van de Zoon van God in de wereld en de hoop op verlossing en eeuwig leven.

Een groot en zeer glorieus wonder wordt vandaag verricht: *Een Maagd baart, maar haar schoot lijdt geen bederf! Het Woord is vleesgeworden, maar is niet gescheiden van de Vader! Engelen geven glorie in gezelschap van herders; en met hen roepen wij uit: Glorie aan God in den hoge, en vrede op aarde, welbehagen jegens de mensen!* (Sticheron van het Feest). Met deze woorden getuigt de Kerk van de mysterieuze gebeurtenis die meer dan tweeduizend jaar geleden plaatsvond in de grot in Bethlehem en de gehele verdere loop van de wereldgeschiedenis veranderde. Het is met een gevoel van verbazing en ontzag dat wij de knieën van ons hart buigen voor dit mysterie van het Goddelijke plan voor de verlossing, onbegrijpelijk voor het menselijk verstand. Het is met dankbaarheid dat wij dit offer van de Maker en Voorziener aanvaardden, want het behaagde Hem dit te doen omwille van ons, en *belijden Zijn genade, verkondigen Zijn barmhartigheid, verbergen Zijn genadige daden niet* (vgl.: de Grote Zegening van Water).

Wat moeten wij, christenen van de 21e eeuw, dan doen om deel te krijgen aan deze werkelijk kostbare daad van Gods liefde en om waardig geacht te worden voor Zijn koninkrijk, *dat bereid is vanaf de grondlegging van de wereld* (Mat. 25:34)?

Alles wat we kunnen en moeten doen is in natura reageren op Zijn liefde. En dit betekent dat we God moeten geloven en volledig moeten vertrouwen, de geboden van het Evangelie moeten naleven, *afstand moeten nemen van het kwaad en het goede moeten doen* (Ps. 34:14), en, zoals de Redder ons oproept, *het licht van de wereld en het zout van de aarde moeten zijn* (Mt. 5:13-14).

Begiftigd met een vrije wil en het onvervreemdbare recht om te kiezen, kan iedereen Christus accepteren of Hem verwerpen, aan de kant van het licht staan of zich in de duisternis van de zonde storten, leven in overeenstemming met hun geweten of *volgens de elementaire geesten van het universum* (Kol. 2.8), door goede werken het paradijs in hun hart creëren of, daarentegen, door het kwaad te doen, al hier op aarde de kwellingen van de hel ervaren. Met andere woorden, ieder van ons is geroepen tot vreugde en de volheid van het leven of, eenvoudig gezegd, tot geluk. En geluk (het is van vitaal belang om te beseffen en te begrijpen) is onmogelijk zonder God, want Hij is de

bron van het leven en alle goede dingen. Hij is de Maker en Voorziener, Hij is de liefdevolle Vader, onze zorgzame Helper en Beschermmer. Met een vrije wil kunnen we het leven kiezen en de gelijkenis van God bereiken, maar we zijn ook vrij om voor onszelf een andere, goddeloze en genadeloze manier van leven te kiezen die leidt tot verderf.

Om deze reden redt de Heer, die ons geschapen heeft, ons niettemin niet zonder onze deelname. Het is in het aanwenden van *de wil van God – wat goed en aanvaardbaar en volmaakt is* (Rom. 12.2) met de menselijke wil, hoewel onvolmaakt maar toch strevend naar het goede, dat we de belofte hebben van een succesvolle reis door ons aardse leven. Het eeuwige leven voor ieder van ons is uiteindelijk de voortzetting van die geestelijke toestand die ons in ons aardse leven kenmerkte.

Met dit in gedachten, laten we, zoals de apostel Paulus zegt, ernaar streven om in onszelf *liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, vrijgevigheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing* te verwerven (Gal. 5:22-23) samen met andere gaven van de Heilige Geest. Laten we er alles aan doen om christenen te blijven, niet alleen in naam, maar ook in onze manier van leven, in de manier waarop we omgaan met onze familieleden en vrienden, onze collega's en medewerkers, en elk mens dat onze hulp en sympathie, medeleven en steun nodig heeft.

Elke dag, en nog meer op dit grote feest, worden we geroepen om vurig te bidden voor *de vrede van de hele wereld, voor het welzijn van de heilige Kerken van God, voor de zieken, voor de lijdenden, voor de gevangenen en voor hun redding*. Deze smeekbeden zijn vandaag van groot belang, want de machten van het kwaad die oorlog en verdeeldheid nastreven, zijn in opstand gekomen tegen de Orthodoxie. Ze zaaien vijandschap en haat, en gebruiken alle middelen om hun sluwe plannen uit te voeren. Toch geloven en hopen we dat de kracht van God alle machteloze stoutmoedigheid van demonen en hun handlangers te schande zal maken. Zo is het vele malen in onze geschiedenis geweest, en zo zal het nu ook zijn. De eeuwenoude ervaring van de Kerk verzekert ons daarvan.

Ik betuig mijn bijzondere dank aan allen die, terwijl zij hun pastorale bediening op het grondgebied van Oekraïne uitvoeren, trouw blijven aan de canonieke Orthodoxie, zelfs met gevaar voor eigen leven en gezondheid, die onbevreesd het pad van het belijden van Christus bewandelen, die laster en ellende verdragen voor Christus en voor de Kerk. Moge de Heer deze moedige verdedigers en kampioenen van de Waarheid helpen in hun ontberingen en moge Hij hun lijden als gerechtigheid beschouwen.

Ondanks dit alles zijn wij verenigd in de geest. Wij zijn één, want wij zijn voortgekomen uit één doopvont. Wij zijn één, want samen tonen wij de volheid van de Ene, Heilige, Katholieke en Apostolische Kerk. Wij zijn één, want wij zijn verbonden door de onlosmakelijke banden van liefde in Christus. Wij zijn één, want onschendbaar zijn de woorden van Christus, Die zei: *Ik ben met u alle dagen, tot aan het einde der tijden* (Mt. 28.20). Daarom hebben wij christenen niets en niemand te vrezen, zoals Sint Paulus ons herinnert in zijn vermaning: *Als God voor ons is, wie is dan tegen ons?* (Rom. 8.31). Geïnspireerd door deze belofte leven en creëren wij, strijden wij en overwinnen wij in de naam van de Heer, want zoals de Heilige Apostel Petrus zegt, *is er geen andere naam onder de hemel gegeven aan de stervelingen waardoor wij gered moeten worden* (Hand. 4.12). Er is er niet geweest, er is er niet, en er zal er ook nooit zijn, zoals de Kerk getuigt.

Sinds de komst van de Heer in de wereld en tot op de dag van vandaag, krijgen allen die in Hem geloven de kans om kinderen van de Hemelse Vader te zijn, want, zoals Sint Paulus zegt, zijn wij nu *niet langer vreemdelingen en bijwoners, maar ook huisgenoten van God* (Ef. 2:19). Dit betekent

dat wij allen Zijn kinderen zijn, en dat wij in Hem en door Hem dichter en dierbaarder voor elkaar worden.

In de erediensten en sacramenten van de Kerk, die als ontmoetingspunt tussen de mens en de Schepper dient, wordt voor ons de sluier van de eeuwigheid weggetrokken en ontvangen wij hier op aarde een voorproefje van de komende volheid van het leven, wanneer volgens de Heilige Schrift *God alles in allen zal zijn* (1 Kor. 15:28), wanneer niemand en niets *ons zal kunnen scheiden van de liefde van God* (Rom. 8:39), van de vreugde van de gemeenschap met Hem, wanneer *God elke traan zal afwissen en de dood niet meer zal zijn, ... want de eerste dingen zijn voorbijgegaan* (Openb. 21:4).

Door de mensen het goede nieuws van de komst van de Verlosser in de wereld te verkondigen, vermaant de Kerk, als een liefhebbende moeder, iedereen om in Christus te geloven en te leven volgens Zijn verbond, zodat wij erfgenamen van de eeuwige zaligheid kunnen worden. Waarlijk, de Heer is naar de aarde gekomen om ons op te wekken tot de hemel. Hij moedigt mensen altijd aan om het pad van spirituele en morele transformatie te volgen dat bereikt wordt door het vervullen van de geboden van het Evangelie, door de vrijwillige samenwerking tussen de menselijke persoon en God, door de deelnemende actie van Zijn genade, neergezonden in de sacramenten van de Kerk.

En als we in onze relaties met mensen, in onze dagelijkse zaken en zorgen leren om geleid te worden door de goddelijke verordeningen, dan zullen er veel dingen veranderen, zowel in ons als om ons heen. Het leven zal ware betekenis krijgen en gevuld worden met echte vreugde en geluk.

Laten wij dan de christelijke naam en roeping waardig zijn. Laten wij ons pad door het leven bewandelen met standvastig geloof en onwankelbare hoop op hulp van boven, vreugdevol elke nieuwe dag en elke nieuwe gelegenheid om goede werken te doen verwelkomen, liefde tonend voor onze naasten en *God de Vader te allen tijde en voor alle dingen dankend* (Ef. 5:20), aan Wie alle heerlijkheid, eer en aanbidding toekomt in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Ik feliciteer jullie allemaal, mijn geliefden, met de geboorte van Christus!

+KIRILL

PATRIARCH VAN MOSKOU EN HEEL RUSLAND

**Let op:** onderstaande link is niet beveiligd !

<http://www.patriarchia.ru/en/db/text/6178497.html>